

Publicerad 2008-10-17 19:47 av Stjärnöga

## Röd som blod

Jag ser ljuset flämtande  
växa sig starkare  
alltefter mörkret kryper inpå  
och hugger efter min hals.

Först en förskrämd liten låga  
fladdrande i vinden  
som blir ljusare och fångslas  
när svärtan runt mig  
bildar kontrast.

Det närmast oskönjbara  
blir till ett vredgat vrål av kraft  
som bär mig över avgrunden.

Ur dödens käftar spirar livet.  
En oemotståndligt taggig  
evighetsros.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Stjärnöga med Poeter.se id #17575 innehar upphovsrätten